

RIJEČ UREDNIŠTVA

KUDA NAS JE TO DOVELO STRANAČKO KADROVIRANJE I NETRŽIŠNO GOSPODARENJE

Stranačko (političko) kadroviranje u resornom Ministarstvu i Hrvatskim šumama d.o.o. išlo je jedno vrijeme donekle prihvatljivo ruku pod ruku sa stručnim stajališima, a onda je sve više i više skretalo, da bi prešlo gotovo u potpunosti na stranu onoga prvog. Desetljećima proklamirano jedinstvo šumarskoga obrazovanja, znanosti i prakse, negdje se zagubilo. Penjući se po političkoj ljestvici mnogi su postali najpametniji i najbolji stručnjaci, a zapravo su zaboravili na struku i na obećanje koje su dali na promociji primajući diplomu šumarskog inženjera, kako će stečeno znanje časno koristiti. Nije ni čudo što smo tako stigli i do Fimi Medije i Planinske. Lošoj percepciji šumara pripomogli su i šumari dušebrižnici iz oporbenih stranaka, ne razlučujući objedu kolega od objede struke, pa sada imamo što imamo. Nakon promjene vlasti dolazimo do novog kadroviranja, proklamirano, pa i očekivano stručnog. No, strogo stranačko nastavljeno je po načelu ne samo iz moje stranke, nego iz moga sela i moj prijatelj ili susjed, a što je najžalosnije, čak ni struka nije važna. Valjda je sada konačno svima jasno da je krenuo atak na šumarstvo, jer samo naivci mogu vjerovati da je šumarstvo slučajno izostavljeno iz naziva resornog ministarstva. Trenutno je Ministarstvo već gotovo dva mjeseca bez pomoćnika ministra za šumarstvo i nikome ništa. Opravdane sumnje struke u stručnost i nedoraslost zadatku imenovanog, obistinile su se upravo njegovom ostavkom. Sada struka nema svoga zastupnika, jer resorni ministar ne može izaći na kraj s poljoprivredom, a ne da bi mislio o šumarstvu. On se nije pomakao dalje od krava i mlijeka, a već ga opetovano čeka pšenica.

Prije 115 godina pametni su ljudi zaključili kako za vođenje šumskog gospodarstva nisu dovoljni šumarski stručnjaci srednjeg ili višeg obrazovnog profila, već oni visoko stručni. To je ostvareno 1898. god. početkom rada Šumarske akademije (danas Šumarskoga fakulteta) kao 4. visoko-školske ustanove Sveučilišta u Zagrebu. To znači da su već tada tražena iznimna biotehnička znanja. Danas, posebice za čelne pozicije, uz časne iznimke, dovoljna je isključivo politička podobnost, a sve više nas iznenađuje činjenica da se šumarski stručnjaci, zamjenjuju s nazovi menadžerima općeg profila. Šumarstvo je biotehnička znanost i struka, pa mu nisu primjereni rukovodeći kadrovi "opće prakse", posebice ne

oni poslani po zadatku i zadojeni isključivo "šuštavim" profitom. Oni, kao politički poslušnici ne poznaju načela potrajnog gospodarenja i nemaju odgovor na pitanje što je s profitom koji daje čisti zrak, čista i uskladištena voda, zaštita od erozije, turistički i zdravstveni benefiti i ostale općekorisne funkcije šume. Važno je ostvariti profit, pa makar i s neobavljanjem i preskakanjem radova na biološkoj reprodukciji šuma, ukidanjem radnih mjesta ili najnovije smanjenjem plaća zaposlenika (recimo ukidanje nekih radnih mjesta, i raspoređivanje zaposlenika na niže rangirana radna mjesta s daleko manjom plaćom, što se upravo čini). Čemu prijevremene mirovine uz otpremnine, i koja je to politika ako se govori da umirovljenika ima gotovo isti broj kao zaposlenih, a podiže se starosna dob za odlazak u mirovinu, dok je onih koji imaju puni radni staž za mirovinu svega oko 17 %. Mladi stručnjaci se pak ne zapošljavaju. Zašto u isti koš trpati firmu koja posluje pozitivno s gubitcima u koje su bez rezultata ulupane puste milijarde. Gdje su najavljivani novi poslovi temeljeni na biomasi, rekreaciji, športu, turizmu i sl., kao što primjerice rade Austrijanci. Već smo se umorili ističući kako je drvo samo klasični šumski nusproizvod potrajnog gospodarenja šumama. Ali prestano se profit bazira samo na njemu i to na netržišnim načelima, jer ne postoji slobodno formiranje cijena i nadmetanje za sve raspoložive količine šumskih drvnih proizvoda. Finalni proizvod iz drva samo je deklarativno opredjeljenje politike, jer je nespojivo proklamirati ga, a istovremeno i pogodovati prekobrojnim pretendentima iz primarne proizvodnje (pilararima) na propisane, a time i ograničene količine šumskih drvnih sortimenata. Više puta smo već napomenuli da drvo kao sirovina svega do 20 % sudjeluje u proizvodnji finalnog proizvoda, pa bi bilo logično potražiti određena olakšanja u proizvodnji kod onih s 80 % toga udjela, a ne isključivo u šumarstvu.

Na kraju, šumarstvo je kao gospodarska grana nastalo prije 2,5 stoljeća upravo zbog bojazni od nestručnog gospodarenja i prekomjernog korištenja šumskih drvnih proizvoda. Danas se, imajući u vidu ovdje rečeno, nameće pitanje: neće li nam uskoro trebati Zakon koji će narediti da se vratimo isključivo struci, s time da sada, kao nekada, neće trebati tražiti visokoškolsko šumarsko obrazovanje, jer ga već 115 godina imamo, ali stečena znanja prisilno sve manje koristimo.